

- соціально-педагогічна профілактика (он-лайн консультації, індивідуальні он-лайн календарі (наприклад, з питань здоров'я), просвітницькі відеоканали, он-лайн проекти, що альтернативні шкідливій поведінці тощо);
- соціально-педагогічний захист (підготовка електронних звернень, петицій, блокування інформації, яка шкодить дитині тощо);
- соціально-педагогічний супровід (надання соціально-педагогічних, інформаційних послуг он-лайн, працевлаштування тощо);
- соціально-педагогічна реабілітація (он-лайн групи взаємодопомоги, он-лайн-ігри та програми, які допомагають подолати фізичні або психологічні вади, залучення комунікаційних можливостей соціальних мереж тощо).

Крім того, Інтернет може виступати інструментом для підвищення рівня професіоналізму фахівців із соціальної педагогіки та соціальної роботи. Так, у 2010 році на сайті розміщення відео з відкритим доступом („Youtube“) нами було створено віртуальний ресурсно-методичний канал „Перший профілактичний“. Мета каналу – створення єдиних стандартів роботи в профілактиці вживання психоактивних речовин підлітками. Завдання: надання методичної допомоги фахівцям; висвітлення кращих практик; демонстрація науково обґрунтованих підходів і моделей профілактичної роботи тощо. Адреса в Інтернеті: [youtube.com/user/askhimabout](https://www.youtube.com/user/askhimabout)

Отже, аналізуючи проблему використання Інтернету як інструменту соціально-педагогічної діяльності, можна зробити наступні висновки: сучасні технології соціально-педагогічної діяльності потребують інтеграції форм та методів роботи, що передбачають використання Інтернету.

Подальший науковий пошук в контексті означеної проблеми необхідно зосередити на вивченні питань ефективності форм роботи з молоддю, що впроваджуються через Інтернет.

УДК 373.5.015.31 : 316.42

*Нечерда В.Б.
м. Київ*

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИХОВАННІ ПРОСОЦІАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ

Формування просоціальної поведінки, орієнтованої на благо суспільства та допомогу людям, є важливим для особистості будь-якого віку, проте воно набуває особливої цінності для учнів старшої школи, коли розвиваються процеси самосвідомості і самовизначення, що призводять, кінець кінцем, до вироблення тієї життєвої позиції, з якою школяр починає своє самостійне життя.

Сучасні педагогічні джерела стверджують, що на сьогодні пріоритет у роботі педагога і вихователя має віддаватися прийомам опосередкованого

педагогічного впливу: замість любових методів, гасел і закликів, зайвого дидактизму, повчальності на перший план варто висувати діалогічні методи спілкування, спільний пошук істини, розвиток через створення виховуючих ситуацій, різноманітну творчу діяльність. Основні методичні інновації у наш час пов'язані із застосуванням інтерактивних технологій навчання і виховання.

У науковій педагогічній літературі зустрічається понад 300 тлумачень поняття "технологія". Але твердження сучасних дослідників об'єднує те, що всі автори єдині у визначенні мети педагогічної технології - це підвищення ефективності навчально-виховного процесу і гарантування досягнення учнями запланованих результатів навчання і виховання. Як свідчать наукові дослідження, інтерактивними називаються ті технології, що забезпечують безперервну діалогову взаємодію суб'єктів освітнього процесу.

На жаль, використання цих технологій у практиці загальної середньої освіти на сучасному етапі є фрагментарним, епізодичним, несистемним внаслідок нерозробленості відповідних форм і методів та неготовності більшості вчителів користуватися ними. Проте саме за допомогою інтерактивних технологій відбувається засвоєння учнями пропонованого матеріалу на всіх рівнях пізнання (знання, розуміння, емоційна оцінка, застосування), що безпосередньо впливає на загальну успішність навчально-виховної роботи. В плані виховання просоціальної поведінки інтерактивна діяльність неодмінно передбачає створення і підтримання такого мікроклімату, головною ознакою котрого є атмосфера взаємодії, взаєморозуміння й довіри, коли виключається домінування одного учасника навчально-виховного процесу над іншим, однієї думки над іншою, в цих умовах в учнів легше і швидше відбувається процес звільнення від стереотипів й упередженості в стосунках, формуються уміння співробітництва й навички толерантного спілкування, краще розвиваються відповідні якості просоціальності – ті риси, які виявляють просоціальну особистість з-поміж інших, а саме: *самовладання* - вміння володіти собою, своїми емоціями та вчинками, тобто вміння тримати під контролем свідомості свої емоції, думки й відповідно до цього вибудовувати свою поведінку; *емпатія* – здатність до співпереживання, досягнення емоційного стану іншого, розуміння його на рівні чуттів, намагання емоційно відгукнутися на його проблеми; *доброзичливість* - ставлення до іншої людини, заґрунтоване на загальнолюдських цінностях; *довіра* - відкриті, позитивні взаємовідносини між людьми, що відображають впевненість у порядності й доброзичливості іншої сторони; *гнучкість* – вміння в залежності від складу учасників подій та обставин, що склалися, прийняти рішення та побудувати систему стосунків.

Формування просоціальної поведінки учнів старшої школи виступає як систематичний і цілеспрямований виховний процес, що являє собою різноманітні форми й методи педагогічно-виховної діяльності, спрямованої на свідоме прийняття учнями соціально-значущих норм і цінностей, розвиток відповідних рис, що ними має володіти просоціальна особистість, прагнення і вміння конструктивно вирішувати міжособистісні та групові суперечності.